

தமிழிலக்கிய மரபுகளை வெளிப்படுத்துவதில் சீறாப்புராணத்தின் வகிபங்கு (இரசனைமுறைத் திறனாய்வு நோக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு) (Cīrāppurāṇattin vakipaṅku (iracaṇaimurait tiraṇāyvu nōkkinai aṭippaṭaiyākak koṇṭa āyvu))

முருகையா சதீஸ் | Murukaiya Sathees

தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

satheesmurukaiya@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலக்கியம் பற்றிய புரிந்து கொள்ளலில் இலக்கியத் திறனாய்வின் பங்கு மிக முக்கியமானது. அழகியல் பற்றி அறிவதற்கு இரசனையுடைய ஈடுபாடே முக்கியமானதாகும். இதுவே இரசனைமுறைத் திறனாய்விற்கு அடிப்படையாகும். உமறுப்புலவரால் இயற்றப்பட்ட சீறாப்புராணம், தான் பேச எடுத்துக்கொண்ட இஸ்லாமியக் கொள்கைப் பொருளால் நிலைபெற்றாலும், தனக்கு முந்தைய இலக்கிய மரபுகளையும் சொல்லால், பொருளால் மரபு வழுவாது பின்பற்றியுள்ளது. அத்தகைய இலக்கிய மரபுகளைப் பின்பற்றுவதில் சிறந்து நின்றதோடு மட்டுமல்லாமல் காப்பிய நோக்கத்தினை நிலைநாட்டுவதிலும் வெற்றி பெற்றுள்ளது. சீறாப்புராணக் காப்பியப் புலவர் உமறு தனக்கு வழிகாட்டிய காப்பியக் கவிஞர்களான திருத்தக்கதேவரையும், கம்பரையும், சேக்கிழாரையும் யாப்பால், நடையால், பாட்டோசையால், சொல்லாட்சித் திறத்தால், மரபுவழி வர்ணனைகளால் பெரிதும் பின்பற்றித் தான் ஒரு மரபு வழிப்பட்ட காப்பியக் கவிஞர் என்பதையும் உறுதிசெய்துள்ளார். ஆகையால் தமிழிலக்கிய மரபுகளின் பிரதிபலிப்புகள், இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாகிய சீறாப்புராணத்தில் எவ்விதம் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில், ரசனைமுறைத் திறனாய்வு அணுகுமுறையினூடாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாய்விற்கு முதலாம் நிலைத் தரவாகச் சீறாப்புராணம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக திறனாய்வு நூல்கள், கட்டுரை நூல்கள், இதழ்கள், மின்னூடகக் கருத்துக்கள் போன்றவையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Abstract

Literary criticism is playing a major role in understanding Literature and it is very important too. In the process of learning Aesthetics, tasteful involvement is important and this is the basis of Literary criticism. Seerapuranam is a book written by Umarupulawar, even if it is sustainably constructed with the meaning of Islamic policy, it

has followed the traditions of old literature with the words and meanings. The author of the book Umarupulawar has followed the poetry works done by poets Thiruthakkadevar, kambar and Sekkilar to prove that he was also a traditional poet too. So this criticism is made to show the relationship between the Islamic poetry and Tamil poetry. Seerapuranam is used as the first level data and Performance texts, Essay texts, Magazines and Electronics datas are used as second level datas in this study.

திறவுச்சொற்கள்: சீறாப்புராணம், தமிழிலக்கிய மரபு, இரசனைமுறை, திறனாய்வு, Seerapuranam, Traditions of old literature, Aesthetic approach, Criticism

அறிமுகம்

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் காலத்தால் முந்தியது சீறாப்புராணமாகும். எட்டையபுர அரசபைக் கவிஞராகத் திகழ்ந்த உமறுப்புலவரால் இயற்றப்பட்டது. "சீறாப்புராணம்" என்பது வாழ்க்கை வரலாறு என்று பொருள்படும். "சீறத்" என்ற அரபுமொழிச் சொல்லினதும், "புராணம்" என்ற வடசொல் திரிபான தமிழ்ச்சொல்லினதும் சேர்க்கையாகும். முகம்மது நபி(ஸல்) அவர்களின் வாழ்வின் பெரும்பகுதி இங்குக் காட்டப்படுகின்றது. விலாதத்து, நுபுவத்து, ஹிஜிரத்து எனும் மூன்று காண்டங்களையும், 92 படலங்களையும், 5027 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. காப்பிய இலக்கணங்கள் செறியத் தமிழிலக்கிய மரபுகள் தழுவி இஸ்லாமிய கொள்கைவிளக்கம் செய்து பாடியுள்ளமையும் சிறப்புக்குரியதாகும்.

சீறாப்புராணக் காப்பியத்தைப் பற்றிய புரிந்து கொள்ளலில் விமர்சனத்தின் பங்கு முக்கியமானது. "லிற்றறி கிறிற்றிசிசம்" (Literary Criticism) எனக் குறிப்பிடப்பெறும் புலமைத் தொழிற்பாடே தமிழில் திறனாய்வு, விமர்சனம் என்று வழங்கப்படுகின்றன.¹ (சிவத்தம்பி. கா, விமர்சனச் சிந்தனைகள் : 15). திறனாய்வு குறித்த பிரக்ஞைபூர்வமான சிந்தனைமுறையானது இலக்கிய இரசனை, இலக்கிய மதிப்பீட்டுமுறை மற்றும் கோட்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியது. அதாவது வாசிப்பின் போது கிடைக்கின்ற அனுபவங்களும், பொருள்களும், உணர்வுகளும் தான் திறனாய்விற்குத் தளங்கள் என்பது கருத்து.² (நடராசன். தி. சு, திறனாய்வுக்கலை : 4). எனவே இரசனை முறைத்திறனாய்வு நோக்கில் தமிழிலக்கிய மரபுகளை வெளிப்படுத்துவதில் சீறாப்புராணத்தின் வகிப்பங்கு எத்தகையது குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

தமிழிலக்கிய மரபுகளின் பிரதிபலிப்புகள், இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாகிய சீறாப்புராணத்தில் எவ்விதம் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில், ரசனைமுறைத் திறனாய்வு அணுகுமுறையினூடாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வானது பண்புசார் முறைமையைக் கொண்டமைந்து, விபரணப் பகுப்பாய்வு முறை, இரசனைமுறைத் திறனாய்வு ஆகிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்விற்கு முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத்தரவாகச் சீராப்புராணம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன், இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாக திறனாய்வு நூல்கள், கட்டுரை நூல்கள், இதழ்கள், மின்னூடகக் கருத்துக்கள் போன்றவையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இரசனை மதிப்பீடு

அழகியல் என்பது கலை, அழகு பற்றிய புலமை வழி ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இதனை இரசனை, நுகர்வு, சுவை, இரசிப்புத்தன்மை எனப் பலவாறாக விளங்கிக் கொள்ளலாம். அழகியல் பற்றி அறிவதற்கு அறிவு தேவையில்லை. இரசனையுடைய ஈடுபாடே போதுமானதாகக் காணப்படுகின்றது. இதனாலேயே இது 'இரசனைமுறைத் திறனாய்வு' எனப்படுகிறது.

இரசனைமுறைத் திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்தை, அது ஏற்படுத்தும் உணர்வு அடிப்படையில் சுவைப்பது பற்றி மட்டுமே பேசுகிறது. இந்த விமர்சனம் வாசிப்பை மையப்படுத்துவதாகும். வாசிப்பின் மூலம் பிரதிக்கும் - வாசகனுக்கும் இடையிலான தொடர்பாடலின் தன்மை ஆராயப்படுகிறது. வாசிப்பின் நுட்பங்களை அறியக்கூடியவர்கள்தாம் இரசனை மதிப்பீட்டைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஒரு இரசனை விமர்சகன் தனது சொந்த வாழ்க்கை அனுபவங்கள், தன் வாசிப்பு அனுபவங்கள், படைப்பு அனுபவங்கள் மூலம் பெற்ற ஒட்டுமொத்த இரசனையின் அடிப்படையில் ஒரு படைப்பை அணுகுகின்றான். அப்படைப்பின் மீதான தன் மதிப்பீட்டைச் சொல்கின்றான். அந்த மதிப்பீட்டில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் புதிய கோணத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றன. இதன் விளைவாகப் புதிய மதிப்பீடுகள் உருவாகின்றன. அம்மதிப்பீடுகள் மூலம் கலை ஓட்டத்தில் சில படைப்புக்கள் நிராகரிக்கப்படவும், சில கொண்டாடப்படவும் செய்கின்றன எனலாம்.

தமிழிலக்கிய மரபின் பிரதிபலிப்பு

சீராப்புராணம் தான் பேச எடுத்துக்கொண்ட பொருளால் நிலைபெற்றாலும், தனக்கு முந்தைய இலக்கிய மரபுகளைச் சொல்லால், பொருளால் மரபு வழுவாது பின்பற்றியுள்ளமை சிறப்புக்குரியது. மரபு பேணல் இன்றேல் புலவர் படைக்கும் புதுமை தடம் மாறிப்போய்விடும். இதனைக் கருத்திற்கொண்டு தனக்கு முந்தைய இலக்கிய மரபுகளைப் போற்றுவதில் சிறந்து நின்றதோடு, காப்பிய நோக்கத்தினை நிலைநாட்டுவதிலும் சீராப்புராணம் வெற்றி பெற்றுள்ளது எனலாம்.

சீறாப்புராணக் காப்பியப் புலவர் உமறு தனக்கு வழிகாட்டிய காப்பியக் கவிஞர்களான திருத்தக்கதேவரையும், கம்பரையும், சேக்கிழாரையும் யாப்பால், நடையால், பாட்டோசையால், சொல்லாட்சித் திறத்தால், மரபுவழி வர்ணனைகளால் பெரிதும் பின்பற்றித் தான் ஒரு மரபு வழிப்பட்ட காப்பியக் கவிஞர் என்பதை உறுதிசெய்துள்ளார். எல்லாப் பண்புகளுக்கும் மேலாகத் தன் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைக் காப்பியக்கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வந்துபேசி, பழைய காப்பியப்புலவர்களுக்கு நிகராகத் தன் தனிப்புலமையையும் தவறாது முத்திரை பதித்துள்ளார்.

நபிகள் வரலாற்றைப் புலப்படுத்த "சீறா" என்னும் அரபுச்சொல்லை நூற்பெயராக வைத்தாலும், அதன்கண் தமிழ் இலக்கிய மரபுகளின் செல்வாக்கு அதிகமாகவே காணப்படுவதைக் காணலாம். குறிப்பாகத் தமிழ்க்காப்பியங்களைப் பின்பற்றித் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாட்டினை நிலைநிறுத்தியுள்ளார் உமறுப்புலவர். காப்பியத் தலைமகனார் அரபு நாட்டினரேனும் தமிழ்ப்பண்புகள் சான்ற சான்றோராகத் திகழ்கிறார். காப்பியக் காண்டங்கள் அரபுப் பெயர் பெற்றாலும், அவற்றின் உட்பிரிவாகிய படலங்களுள் சில தமிழ்ப்பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவற்றினைப் புலப்படுத்துவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன போல் தோன்றுகின்றன. குறிப்பாக நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், புனல் விளையாட்டுப் படலம், விருந்தூட்டுப் படலம், பாத்திமா திருமணப்படலம் முதலியவற்றில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபினைக் காப்பியமரபில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் உமறுப்புலவர்.

கடவுள் வாழ்த்து

காப்பியப் பண்புகளில் முதன்மையானது கடவுள் வாழ்த்தோடு தொடங்குவதாகும். உமறுப்புலவரும், வள்ளுவர், கம்பர் பாடியிருப்பது போல் தன் காப்பியத்திலும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். கம்பர் தனது இராமாயணத்தில்,

"உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும்நீங்கா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசர ணங்களே" (கம்பராமாயணப் பாயிரம் - 1)

என்று பாடுகிறார். ஆனால் இங்கு கடவுளரின் பெயர் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. "சிற்குணத்தவர்..." (கம்பராமாயணப் பாயிரம் - 2) என்று தொடங்கும் பாடலில் உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் தொழில்களைச் செய்யும் தலைவனாகக் குறிப்பால் திருமால் போற்றப்படுகிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் "திங்களைப் போற்றுதும்..." (சிலப்பதிகாரம்: 1:1) என்று திங்களையும் பின் ஞாயிற்றையும், மழையையும், பின் புகாரையும் போற்றிக் கடவுள் வாழ்த்துத் தொடங்குகின்றது. திருவிளையாடல் புராணத்தில் வரும் முதற்செய்யுளில் சிவபெருமான், சக்தியும் சிவமுமாகப் பாடப்பட்டுள்ளார். இவ்வாறான கடவுள்

வாழ்த்துப்பாடும் மரபு சீறாப்புராணத்திலும் காணப்படுகின்றது. மேன்மையிலும் மேன்மையாய்க் காணப்படுகின்ற அல்லாஹ் குறிப்பால் இங்குப் புகழப்படுகின்றார்.

“திருவினுந் திருவாய்ப் பொருளினும் பொருளாய்த்
தெளிவினும் தெளிவதாய்ச் சிறந்த
மருவினும் மருவாய் அணுவினுக் கணுவாய்
மதித்திடாப் பேரொளி அனைத்தும்...” (சீறாப்.1)

என்ற பாடலில் உலக இயக்கத்தின் அடிப்படையில் கடவுளர் போற்றப்படுகின்றனர். முதலில் அல்லாஹ்வையும், அடுத்து முகமது நபி(ஸல்) அவர்களையும் பாடி, பிறகே 124,000 நபிமார்களையும், 313 முறுசலின் நபிமார்களையும் பாடுகின்றார் உமறுப்புலவர். இத்தகைய கடவுள் வாழ்த்துப் பாடும் மரபு முன்னைய காப்பியப்புலவர்களிடம் காணப்பட்டமை நோக்கத்தக்கது.

நாட்டுவளம்

சீவகசிந்தாமணி, நாட்டுவளம் கூறும் பகுதியை “நாட்டுவளம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால் சீறாப்புராணம் “நாட்டுப்படலம்” என்றே கூறுகிறது. பண்டைய மரபிற்கிணங்க குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற நிலப்பகுதிகள் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. கதீஜா கனவு காண் படலத்தில் நபிகள் பல இடங்களைக் கடந்து சென்றார் என்று பாடும்போது, தமிழக நிலப்பாகுபாட்டினை நினைத்துப் பாடியுள்ளார் உமறு. தமிழ்நாட்டுக் காப்பியங்கள் பெரிதும் தமிழ்நாட்டு நிலங்களுக்கமைவான காதல் ஒழுக்கத்தினைப் பெரிதும் போற்றியுள்ளன. இம்மரபிலான காதல் ஒழுக்கத்தினைத் தன் காப்பியத்திலும் பின்பற்றியுள்ளார்.

தாமரையும், நீலமும், குவளையும் மலரும் தடாகத்தில், வாளை மீன்கள் துள்ள அஞ்சி ஓடும் அன்னங்கள் சூழ்ந்த மருதத்தையும், இடி முழங்கும்போது களிறு பிடியுடன் ஓடிச் சோலையில் ஒதுங்க, அவற்றை மேகக் கூட்டமாகக் கருதி மயில்கள் மகிழ்வுடன் ஆடும் குறிஞ்சியையும், கருமையும் கொலைப்பார்வையுடைய வேட்டுவர், வில்லை வளைத்து அம்பினால் மானினம் வீழ்த்தும் சிற்றூர்களுடைய பாலைமயையும், காயா, பிடவு, கொன்றை முதலிய மரங்கள் செறிந்த, மடந்தையரின் தயிர் கடையும் மத்தொலி நீங்கா முல்லை நிலத்தையும் நபிகள் நாயகம் கடந்து சென்றதாகப் பாடுகின்றார். இதனை,

“படுகொலைப் பார்வை காருடற் கழற்காற்
பறிதலைப் பங்கிவேட் டுவர் தங்...
...விடர்படர் காணற் பாலையுங் கடந்தார்
விறல்பெறு மரபினின் வேந்தர்” (கதீஜா கனவுகாண் படலம் : 3)

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

அரபு மண்ணில் தோன்றி அகிலத்திற்கு அருட்கொடையாக வந்த அண்ணல் நாயகத்தை உமறுப்புலவர் காட்டும் விதம் பெருமானார் பாலை நிலத்தில் பிறந்தவர்

என்பதையே மறக்கச் செய்து விடுகின்றது. “காவிரி நாடு அன்ன கழனி நாடு” (கங்கைகாண்படலம் - 60) என்று கோசலை நாட்டைத் தமிழகமாகக் கம்பன் கண்டது போல, அரபு நாட்டில் காவிரி நாட்டின் கவின்கு வளத்தினைப் படைத்துக் காட்டுகிறார் உமறு. தமது நாட்டுப்படலத்தில், குறிஞ்சி நிலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கும் ஆறு, பாலை நிலத்தின் வழியாகக் கடந்து முல்லை நிலத்தில் புகுவதாகப் பாடுகின்றார் உமறு.

“இத்தகைய குறிஞ்சி நிலத்தினைக் கடந்தே
யெரிதழற் பாலையிற் புகுந்து
மைத்தடங் கூந்தற் கருவிழிச் செவ்வாய்
எயிற்றியர் வயிறலைத் தேங்கக்...” (நாட்டுப்படலம் - 33)

என்ற பாடலின் வழி இதனை உறுதிசெய்ய முடிகின்றது. சீவக சிந்தாமணியில் விதைத்தல் மற்றும் நாற்று நடுதல் என்பவை ஒரே செய்யுளில் பேசப்படுவதனைக் காணமுடிகின்றது.

“சேறமை செறுவினுட் செந்நெல் வான்முளை
வீறொடு விளைகெனத் தொழுது வித்துவார்
நாறிது பதமெனப் பறித்து நாட்செய்வார்
கூறிய கடைசியர் குழாங் கொண்டேகுவார்” (நாமகள் இலம்பகம் - 45)

என்ற செய்யுளில் இதனைக் காணலாம். சீறாப்புராணத்திலும் இவ்வாறான மருதநிலக்காட்சி கூறப்பட்டுள்ளது.

“கோதற வெழுந்த நாற்றினைப் பறித்துக்
குவித்திடு முடியிட....
அணியணி நாற்றினை நடுவார்” (நாட்டுப்படலம் : 29)

என்பதனுடாக விதை முளைத்தல், நாற்று நடுதல் குறித்த செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். அரபு நாட்டில் நீர்வளமின்மையால் உழவுத்தொழில் செய்வதில்லை. ஆனாலும் உமறு அங்குப் பயிர்த் தொழில் செய்வதாகப் பாடுகின்றார்.

உழவர்கள் பல்வகை அணிகள் பூண்டு, கதிரவனை வணங்கிக் குலதெய்வத்தை வழிபட்டு நெல் விதைப்பதாகவும் . அருமறை நெறியும், அன்பும், அறிவும், இரக்கமும், கொடையும், ஒழுக்கமும் கொண்ட சான்றோரின் குடி மற்றும் செல்வம் தழைப்பது போல் நாற்றுக்கள் செளிர்ந்து வளர்வதாகவும், மகளிர் அவற்றினைப் பிடுங்கி, பின் வயலில் நட்டுப் பின் குளத்தில் புனலாடுவதாகவும் பாடுகின்றார். எனவே பாலை நிலத்தினை மருதநிலமாகக் காண்கிறார் எனலாம்.

மக்களின் வழிபாட்டுமுறை

நகரப் படலத்தில், அந்நகரத்தில் வாழும் மக்களின் சமய பக்தியையும், சமயத்திலுள்ள ஈடுபாட்டையும் காப்பிய ஆசிரியர்கள் பொதுவாகப் பாடுவர். திருவிளையாடல் புராணத்தில்,

“சந்தித்து மீள நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும்
வந்தித்து மீசன் பூசை மரபுள முடித்தும் வேதம்
அந்தித்து மறியான் செய்த திருவிளையாடல் கேட்டுச்...” (மதுரைக்காண்டம்
திருநகரச் சிறப்பு : 106)

என்று “மதுரையில் வாழ்ந்த பக்தர்கள் தினசரி மூன்று வேளை சிவனைப் பூசிப்பதாகவும், சைவப் பெரியார்கள் சிவனின் திருவிளையாடலின் முக்கியத்துவத்தினைப் பற்றிப் பக்தியுடன் கேட்பதாகவும், சைவநாயன்மார்களைத் துதிப்பதாகவும்” பரஞ்சோதிமுனிவர் கூறுகின்றார். இதைப் போல உமறுப்புலவர் மக்கா நகரத்தின் பக்தி வளத்தினைப் பாடுகின்றார்.

“கலையின் மிக்க வரோதிய வோசையுங் கருவித்
துலையினிற் பவர் திக்கிறி னோதையுஞ் சுருதி
நிலையினிற்பவ ரீருகர நெடியனை யேற்றி
யுலைவிலாதவரர மீனொவி யெங்கணும் முழங்கும்” (நகரப்படலம் : 21)

என்ற பாடலினூடாகப் பாடுகின்றார். திருமறையில் கைதேர்ந்தவர்கள் அதனை ஓதும் சத்தம் கேட்பதாகவும், மற்றொரு பக்கத்தில் பக்தர்களின் ‘திகீர்’ முழக்கம் கேட்பதாகவும், இன்னொரு பக்கத்தில் மக்கள் ஒரு குழுவினராக நின்று தொழுவதாகவும், பின்னர் இருகைகளையும் ஏற்றி ஒரே தொனியில் ‘ஆமீன்’ கூறும் முழக்கம் கேட்பதாகவும் இப்பாடலின் வழி பாடியிருக்கின்றார் உமறுப்புலவர். சைவ பக்திக் காவியங்களில் அடியவர்கள் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கைகளை உயர்த்தி வழிபடும் வழிபாட்டுமரபு காட்டப்படுவது இயல்பாகும். இத்தன்மையே சீராப்புராணத்தில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

சூரியோதயம்

காப்பியங்களில் சூரியோதயக் காட்சிகள் விவரிக்கப்படுவது இயல்பானதாகும். சேக்கிழார் சுவாமிகள் தனது பெரியபுராணத்திலே சூரியோதயத்தை வர்ணித்துள்ளார்.

“தேமரு தொடையல் மார்பன் திருமணக் கோலங் காணக்
காமுறு மனத்தான் போலக் கதிரவ தேயஞ் செய்தான்” (தடுத்தாட்கொண்ட படலம் : 32)

என்ற பாடலில், நம்பியாரூரர் என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருமணக் கோலத்தினைப் பார்க்கவே அன்று சூரியன் உதயமாகினான் என்று பாடியுள்ளார் சேக்கிழார். இவ்வாறான சூரிய உதயக் காட்சிகள் பற்றிய செய்திகள் சீராப்புராணத்திலும் காணப்படுகின்றன.

“தமையினிற் பரந்த குபிரிருட் குலமுஞ்...
 மானிலத் துதித்தன ரென்றே...
 கடலிடை குளித்துக் களித்து...
 வெய்யவன் கதிர்விட் டெழுந்தான்” (நபியவதாரப் படலம் : 108)

என்ற பாடல் நபியின் பிறப்பின் மகிமையைச் சுட்டுகின்றது.

நபிகள் நாயகம் முகம்மது(ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகிலே பிறந்தார். அதனால் அறியாமை எனும் இருள் நீங்கியது. வறுமை ஒழிந்தது. இதனை அறிந்த சூரியன் அளவில்லா மகிழ்ச்சி அடைந்தான். ஆனந்த வெள்ளக் கடலிலே முழ்கிக் கடலிலே குளித்து, இருளை அகற்றும் தன் கதிர்களைப் பரப்பிக் கொண்டு உதயமானான் என்று பாடியுள்ளமை சிறப்புக்குரியது.

சூரிய அஸ்தமனம்

சூரியோதயக் காட்சிகள் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போன்று சூரிய அஸ்தமனக் காட்சிகளும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. சூரிய அஸ்தமனம் பொதுவாக சூரியன் கடலுக்குள் புகும் நிகழ்ச்சியாகவே வழங்கப்படுகின்றது. புகழேந்திப் புலவர் நளவெண்பாவில், தமயந்திக்குக் காதலினால் அந்திப் பொழுதில் ஏற்பட்ட துயரத்தினைக் கூறும் போது சூரிய அஸ்தமனம் தொடர்பான வர்ணனைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“வையம் பகலிழப்ப வான மொளியிழப்ப
 பொய்கையும் நீள்களியும் புள்ளிழப்ப - பையவே
 செவ்வாய அன்றில் துணையிழப்பச் சென்றடைந்தான்
 வெவ்வாய விரிகதிரோன் வெற்பு” (சுயம்வர காண்டம் : 97 - 104)

என்பதில், உலகம் பகலை இழந்தது. வானம் அதன் ஒளியை இழந்தது. பொய்கையும், உப்பங்கழியும் அவற்றின் பறவைகளை இழந்தன. பிரிக்க முடியாத துணையை அன்றில்பறவை இழந்தது. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் சூரிய அஸ்தமனமே என்று கூறுவது போல சூரியன் மறைவதைக் காட்டுகின்றார் புகழேந்தி. ஆனால் உமறுப் புலவரின் சூரிய அஸ்தமன வர்ணனை சற்று வித்தியாசமானது.

“விண்கணி னமா ரியாரு மெல்லடி பரவிப் போற்று
 மொண்கதிருகும் வள்ளற் குறுபகை யாகிக் கீண்ட
 புண்கதி ரெஃக மேந்தும் புரவலர் முக நோக்காது
 கண்களைப் புதைத்து வெய்யோன் மேற்றிசைச் கடலுளானான்” (பதறுப்படலம் : 66)

இஸ்லாத்தின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்து பதுறுப்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. குறைஷிக் காபிர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக அணி திரண்டிருந்தனர். அமரர்களாலும் கண்ணியப்படுத்தப்படும் அண்ணல் அஹமது முஸ்தபா ரசூல் (ஸல்) அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட அன்று குறைஷிகள் வந்திருந்தனர். இங்ஙனம் ஒன்றுதிரண்டிருக்கும் குறைஷிக் காபிர்களின் முகங்களைப்

பார்க்கக் கூடாது என்று எண்ணினான் சூரியன். தன் கண்களையே புதைத்துக் கொண்டு மேற்குக் கடலுக்குள் ஓடி மறைந்து விட்டான் என்று பாடுகின்றார் உமறுப்புலவர்.

திருமணமும், காதலும்

திருமண நிகழ்ச்சிகளை மணமுறைப்படியே 'மணம்புரி படலம்', 'பாத்திமா திருமணப் படலம்' போன்றவற்றில் பாடியுள்ளார் உமறு. சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் கண்ணகியின் திருமணத்தினை யானை மீது அமர்ந்து, முரசறைந்து நகர மக்களுக்கு அறிவித்ததாகக் கூறுகிறது. ஆனால் சீறாப்புராணத்தில் யானைக்குப் பதிலாக ஓட்டகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. அரசன் அல்லது கடவுள் உலாச்செல்ல அவனைக் கண்டு ஏழு பருவத்துப் பெண்களும் காதல் கொண்டு மயங்குவதாகப் பாடப்படுகின்ற தமிழ்நெறி பிற்கால உலா இலக்கியத்தில் தோன்றியது. முகம்மது நபியின் மருமகனான அலி என்பார் வீதியில் உலா வரும்போது ஏழுநிலை மகளிரின் காதல் நிலையை,

"எயிறுகள் நிறையா மார்பின் இளமுலை முளையா கண்கள்
அயிலென வரிகள் சேரா அளகமும் முடியிற் கூடா
தொயில் வரை மெய்யிற் பூழ்தி பூதத்தும் துடையாக் காமம்
பயிரெனத் தோன்றும் பேதை பருவத்தின் ஒருத்தி வந்தாள்"

எனப் பாத்திமா திருமணப்படலத்தில் பாடுகின்றார் உமறுப்புலவர். மேலும்,

"திருத்தகு பவனி நோக்கும் சேயிழை ஒருத்தி காதல்
வருத்தமுற் றிருந்து பஞ்ச வணக்கிளி கையில் ஏந்தி" (மணம்புரிபடலம் : 65)

எனும் பாடலில் முகம்மது நபியின் அழகில் மனதைப் பறிகொடுத்த ஒரு நங்கை தன்னுடைய கிளியை நோக்கி, அவர்பால் தூது விடுகின்றாள். இது தூது என்னும் தமிழிலக்கிய மரபினைத் தழுவி எழுந்துள்ளமை புலனாகின்றது. கதீஜாவின் திருமணத்தினைக் காதலுக்குப்பின் நடந்ததாகப் பாடுகின்றார். கனவில் நபிகளைக் கண்டு பின் நேரில் காணாமைக்கு வருந்துவதாகப் பலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

"பஞ்சணை பொருந்தார் இருவிழி துயிலார்
பழத்தொடு பாலமு தருந்தார்
கொஞ்சமென்குதலைக் கிளியொட மொழியார்...
வஞ்சிநுண் ணிடையார் தம்மிடத் துறையார்
முகம்மது மனத்திடைத் துறைந்தார்"

என்ற பாடல் தமிழ்க்காதல் மரபில் அமைந்துள்ளது. திருமணத்திற்கு முன்பே நபியின் பிரிவைத் தாங்காது வருத்தம் கொள்வது, தமிழிலக்கிய மரபு சுட்டும் 'களவு' முறையை ஒட்டியதாகும். எனவே இங்கும் தமிழிலக்கிய மரபு பின்பற்றப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இம்மையும், மறுமையும்

"அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடைதல் நூற்பயன்" என்பது தமிழ் நூலாரின் அடிப்படைக் கொள்கை. இந்நூற்பொருளும் பயக்கும் நடையுடையதாகக் காப்பியம் இருக்க வேண்டுமென்பது காப்பியப் பொதுவிதி. கடவுள் கொள்கைகளைப் பேசும் காப்பியக் கவிஞர்கள் இம்மை, மறுமைப் பயன்களையும் பேசுவது வழக்கம்.

"குலம் தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
படுதுய ராயின எல்லாம்
நிலம்தரச் செய்யும் நீள் விசும்பு அருளும்
அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்..."

என்ற பாடலில் திருமங்கையாழ்வார், 'நாராயணா' எனும் நாமம் இம்மை, மறுமைகளில் பலவகை நலங்களையும் பயக்கும் என்கிறார். சீறாப்புராணக் காப்பியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் வீடுபேறு, காப்பியத் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை தெளிவாகப் பேசப்படுகிறது. சீறாக்காப்பிய நாயகர் அகில உலகிற்கும் நல்வழிகாட்ட வந்த மாண்புமிகுந்தவர். அவர் இம்மை வாழ்வுக்கு மட்டுமன்றி மறுமை வாழ்விற்கும் வழிகாட்டத் துணைநிற்கத் தோன்றியவர்கள் என்பது இஸ்லாமியக் கொள்கையாகும்.

"வறுமையும் தீரும் நோய்விட டகலும்
மனத்தினிற் கவலையும் நீங்கும்
சிறுமையும் அகலும் புத்தியும் பெருகும்
தீவினை வந்தட ராது...
உறுபவந் தொலையும் முகம்மதை எவர்க்கும்
ஒருபகற் காண்கில் என்றுரைப்பார்" (அலிமா முலையூட்டுப் படலம்)"

எனும் பாடல் தமிழிலக்கிய மரபினைப் பின்பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகத்தினை ஒரு முறையேனும் நோக்கினால் எமக்கு என்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதைப் பாடியுள்ளார் உமறுப்புலவர்.

முடிவுரை

இலக்கியம் பற்றிய புரிந்து கொள்ளலில் இலக்கியத் திறனாய்வின் பங்கு மிக முக்கியமானது. அழகியல் பற்றி அறிவதற்கு இரசனையுடைய ஈடுபாடே முக்கியமானதாகும். இதுவே இரசனைமுறைத் திறனாய்விற்கு அடிப்படை. இந்த அணுகுமுறையில் சீறாப்புராணம் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டு அதில் பயிலப்பட்டு வந்த தமிழிலக்கிய மரபுகளின் பிரதிபலிப்புகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அதன்வழி, தமிழிலக்கியச் சிறப்புக்கள் நிறைந்து காணப்படும் இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியமாகச் சீறாப்புராணம் காணப்படுவதை உறுதிசெய்து கொள்ளலாம். அராபிய நாட்டில் தோன்றி அகிலமெல்லாம் வாழ்வதற்கு அருவழிகாட்டிய அண்ணல் நாயகத்தை அழகுதமிழில் அறிமுகப்படுத்தி, இஸ்லாத்தை இனிய தமிழில் பாடித் தமிழர்க்கு இஸ்லாமிய விருந்து படைத்த பெருமை உமறுப்புலவரையே சாரும்.

எனவே பண்டைய தமிழிலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள், இலக்கிய மரபுகள் முதலியவற்றைப் பின்பற்றி உமறுப்புலவர் தம் இஸ்லாமிய மதக்கொள்கைகளை வெளிப்படுத்தும் காப்பியமாகப் படைத்திருப்பதால், தமிழிலக்கியப் பரப்பு மட்டுமன்றி இஸ்லாமிய மார்க்கத்திலும் சீறாப்புராணம் காலத்தைவென்ற படைப்பாக ஒளிவீசும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே சீறாப்புராணம் மேலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இதுபோன்ற பல ஆய்வுகள் ஆய்வாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் இவ்வாய்வு பரிந்துரை செய்கின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சிவத்தம்பி. கா, (1982), விமர்சனச் சிந்தனைகள், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை, ப.15.
2. நடராசன் தி.சு, (2003), திறனாய்வுக்கலை, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ப.4.

உசாத்துணை நூல்கள்

- சிவத்தம்பி. கா, (1982), விமர்சனச் சிந்தனைகள், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை.
- நடராசன் தி.சு, (2003), திறனாய்வுக்கலை, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- உவைஸ். ம.மு, (1984), இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- உவைஸ். ம.மு, (1990), இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி இரண்டு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
- உவைஸ். ம.மு, அஜ்மல்கான். பீ.மு, (1990), இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி மூன்று, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
- செய்குத்தம்பிப் பாவலர். கே.பி, (1999), சீறாப்புராணம் மூலமும் பொழிப்புரையும், இரண்டாம் பாகம், முகைதீன் ஆண்டகை குருபீடம், தமிழ்நாடு.
- நயினார் முகமது. சி, (2001), உமறுப்புலவர், சாகித்திய அக்காதெமி, புதுதில்லி.
- <http://www.tamilvu.org/ta/library-14410-html-14410con-1419751>
- <http://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-a011-a0113-html-a0113411-5613>
- <https://www.commonfolks.in/books/d/seeraappuraanam-moolamum-uraiyum>
- http://nellaipayaga.blogspot.com/2016/09/blog-post_32.html